Forenede sager 736 og 738-780/79

Éric Aranovitch m.fl.
mod
Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Stillingtagen til sagen ufornøden«

Domstolens kendelse (anden afdeling) af 10. juni 1987 2425

Sammendrag af kendelse

Retspleje — sagens genstand bortfaldet med sagsøgtes gennemførelse af foranstaltninger svarende til dem, som Domstolen havde påbudt ved dom i en beslægtet sag — stillingtagen til sagen ufornøden

DOMSTOLENS KENDELSE (anden afdeling)
10. juni 1987 *

I de forenede sager 736 og 738-780/79,

Eric Aranovitch og treogfyrre andre sagsøgere, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Victor Biel, 18 A, rue des Glacis,

sagsøgere,

mod

* Processprog: Fransk.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Joseph Griesmar og Jörn Pipkorn, begge juridiske konsulenter, og Daniel Jacob, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af EF-Rådets forordning nr. 3087/78 om tilpasning af den justeringskoefficient, der anvendes for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i Italien,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling),

sammensat af afdelingsformanden T. F. O'Higgins, dommerne O. Due og K. Bahlmann,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

efter at have hørt generaladvokaten

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævninger indgivet til Domstolens Justitskontor den 17. oktober 1979 har sagsøgerne, der er tjenestemænd eller ansatte ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om, at det statueres, at sagsøgerne ikke omfattes af Rådets forordning nr. 3087/78 af 21. december 1978 om tilpasning af den justeringskoefficient, der anvendes for vederlag og pensioner til De europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste eller har bopæl i Italien (EFT L 369, s. 10).

2 Nærværende søgsmål indgår i en gruppe beslægtede sager (sagerne 736-780/79), der indgik til Domstolen samme dag. Det blev senere besluttet at behandle sag 737/79 (Battaglia) som prøvesag samt at stille behandlingen af de øvrige sager i bero.

3 Domstolen afsagde mellemdom i sag 737/79 den 15. december 1982 (Sml. s. 4497) og afsagde endelig dom den 15. januar 1985 (Sml. s. 71). Ved sidstnævnte dom blev Kommissionens opfattelse underkendt på næsten alle punkter, og Domstolen pålagde den derfor at betale sagens omkostninger.

4 Ved kendelse af 26. juni 1986 har Domstolen (anden afdeling) besluttet at forene sagerne 736/79 og 738-780/79 med henblik på skriftvekslingen, den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.

5 Ved skrivelse indgået til Domstolens Justitskontor den 12. januar 1987 har Kommissionen bekræftet, at den har behandlet sagsøgerne i nærværende søgsmål på samme måde som sagsøgeren i prøvesagen Battaglia (737/79), idet den har betalt sagsøgerne morarenter på 6% i overensstemmelse med Domstolens dom af 15. januar 1985 i den førnævnte sag (Sml. s. 71). Efter Kommissionens opfattelse er søgsmålenes genstand følgelig faldet bort, og Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 5, statuerer, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

6 Ved skrivelse indgået til Domstolens Justitskontor den 26. februar 1987 underrettede sagsøgernes advokat Domstolen om, at han ikke kunne hæve sagen, eftersom hans klientfuldmagter ikke omfattede bemyndigelse til at hæve sagen. Han indlod uden procedure sagen for Domstolen, for så vidt angår påstanden om, at det kendes ufornødent at træffe afgørelse i sagen. Vedrørende sagens omkostninger påstod advokaten Kommissionen tilpligtet at afholde sagens omkostninger som sket i den førnævnte sag 737/79.

7 Det skal bemærkes, at sagsøgerne ikke har bestridt redegørelsen i Kommissionens ovennævnte skrivelse af 12. januar 1987 vedrørende de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for deres vedkommende. De har heller ikke bestridt, at søgsmålenes genstand er bortfaldet med disse foranstaltninger. Det må herefter konstateres, at søgsmålenes genstand er faldet bort, og at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

Sagens omkostninger

8 Efter procesreglementets artikel 69, stk. 5, er Domstolen, når en afgørelse om sagen er ufornøden, frit stillet i sin afgørelse om sagsomkostningerne. I de nærværende sager findes afgørelsen vedrørende omkostningerne at burde følge Domstolens afgørelse om dette spørgsmål i den førnævnte prøvesag 737/79, Battaglia. Kommissionen bør følgelig tilpligtes at betale de nødvendige omkostninger, som sagsøgerne har afholdt.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Luxembourg, den 10. juni 1987.

P. Heim
Justitssekretær

T. F. O'Higgins
Formand for anden afdeling